

Живко Сотиров

Вместо послеслов

Траян Първанов е роден в Криводол на 26 юли 1942 година.

Никола Йонков Вапцаров е убит от монархофашистите на 23 юли 1942 година!

Ще я има България! Ще го има българското слово, докато дни, след като убиват поет, България ражда поет!

Трайо, Райо, мили, пред мен са все очите ти – чисти и сини като вировете на Ботуня от детството ни; пред мен е все тъжната ти усмивка на сирак; пред мен е все твоята походка – с едното рамо напред – да даваш път на тия, които те срещат; пред мен е твоят дарствен надпис от първата ти книга: „На Баце Жеко – Ботунски престилки, с надеждата, че са толкова умни като неговите «Нашенски престилки!»“

Още в шумерския епос за Гилгамеш е писано: „Най-трудно е да станеш светец в родното си място“. Ти стана повече от светец на Криводол – ти стана ПОЕТ НА КРИВОДОЛ. И то – в Криводол.

Последният път, когато се видяхме в Криводол (колко тъжно е, че късно разбрах, че тази среща е Последна!) ти с радост ми показва стихове – с ученически старателно изписани букви, с трепетно гледащи големооки букви „а“, „е“, „о“. „На Меньо Дръндеро една от дъщерите. Вече две стихотворения й пуснахме в «Септемврийци»“. Милият поет на Криводол – той обгрижваше една Поетеса на Криводол! Жалко за тази поетеса – година след това дойде 10 ноември – Денят на Началото на Великото подивяване на България.

Не се сърди, че от твое име ще благодаря на Община Криводол, която се погрижи Твоите стихове, събрани от Марин Ботунски в спретнато томче, да четат децата на Криводол, младите на Криводол, нашите връстници и бацета и каки от Криводол! С това Общината, Кметовете на Криводол доказват: България, Българското слово винаги са били опазвани от селата и малките градчета на България, че 126 години вече София е била и ще си остане най-глухата провинция на България – вечно глуха за Воплите Български!

На добър час на поезията ти, Трайо, Райо мили!

Баце Жеко или Живко Сотиров по купешки

КРАЙ

© 2007 Живко Сотиров

Форматиране: epub, 2008

Издание:

Траян Първанов. Русата волница – душата ми. Избрани стихотворения

ИК „Контакт, 92“, Враца, 2007 г.

Съставителство и редакция: Марин Ботунски

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9685>]